

הנחיה מס' 9.3 - הגשת הודאה שנגבתה במשטרה לבית המשפט, כאשר הנאשם מודה בעבירה בבית המשפט	הנחיות פרקליט המדינה
עדכון אחרון: כז בטבת התשס"ג, 1 ינואר 2003	25 אפריל 1991; 2 ינואר 1994

9.3 הגשת הודאה שנגבתה במשטרה לבית המשפט, כאשר הנאשם מודה בעבירה בבית המשפט

1. כידוע, כאשר מודה הנאשם בביצוע העבירה בבית המשפט, אין צורך להגיש לבית המשפט את הודאתו במשטרה ו/או ראיות אחרות, לצורך הרשעתו בדין.
2. יחד עם זאת, כאשר מדובר בהודאה בביצוע רצח יש טעם להגיש לבית המשפט את הודאתו המלאה של הנאשם במשטרה, בשלב שלפני מתן הכרעת הדין, וזאת למרות שאין בכך צורך פורמלי, על מנת שלא יישלח אדם למאסר עולם אך ורק על סמך הודאתו הלקונית שניתנה בבית המשפט.
3. בדומה, גם במקרים שבהם מודה הנאשם בביצוע עבירה חמורה אחרת, רצוי להגיש את הודאתו שנגבתה במשטרה, אלא שהשלב המתאים לכך הוא שלב הטיעון לעונש. אם הנאשם מתנגד להגשת הודאתו שנגבתה במשטרה, יש לשקול אם בנסיבות העניין יש מקום והצדקה לעמוד על הגשת ההודאה בדרך הפורמלית, שבה מוגשת כל ראייה.
4. יש לנקוט כלל זה גם אם הנאשם מודה במסגרת הסדר טיעון. במקרים אלה רצוי לקבל את הסכמת הנאשם במסגרת הסדר הטיעון להגשת הודאתו במשטרה כחלק מהראיות לעונש. אם הנאשם עומד על אי הגשת הודאתו ולתביעה יש נימוקים טובים להסכים לדרישתו, ניתן לוותר על הגשת ההודאה - כולה או מקצתה.
5. מובן מאליו, כי ככל שהעובדות בכתב האישום מפורטות יותר (כנדרש בהנחיה 3.1)¹, כך יפחת הצורך בהגשת הודאת הנאשם שנגבתה במשטרה. יחד עם זאת, בעבירת רצח, יש להשתדל בכל מקרה שלא להסתפק בהודיית הנאשם הניתנת בבית המשפט.

¹ "דרך ניסוח כתב האישום" הנחיות פרקליט המדינה 3.1 (התשס"ט).